

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3602/2018
03.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, др Илије Зиндовића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Станисављевић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Убранизам и изградња“ Лесковац, чији је пуномоћник Данило Петровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 412/18 од 27.02.2018. године, на седници одржаној 03.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 412/18 од 27.02.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 412/18 од 27.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 1649/17 од 08.12.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати: на име претрпљеног физичког бола износ од 150.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара, и на име душевног бола због умањења опште животне активности износ од 30.000,00 динара, укупно износ од 330.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 08.12.2017. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете исплати износ од 45.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.12.2017. године до коначне исплате, на име ангажовања трећег лица за обављање кућних послова и трошкова лечења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 109.900,00 динара са законском затезном каматом, у случају задоцњења, почев од дана доспећа обавезе до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 412/18 од 27.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке, у делу у коме је тужени обавезан да тужиљи исплати на име накнаде материјалне штете за трошкове лечења износ од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.12.2017. године. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног физичког бола плати износ од 120.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од

120.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.12.2017. године. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован вишак тужбеног захтева од тражених износа од по 150.000,00 динара, до досуђених износа од 120.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова и претрпљеног страха, као и тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име душевног бола због умањења опште животне активности плати износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке, у делу којим је тужени обавезан да тужиљи на име накнаде материјалне штете плати износ од 30.000,00 динара, ради ангажовања трећег лица за обављање кућних послова са припадајућом каматом као и за трошкове поступка и предмет у том делу враћен истом суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права при том предлажући да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву за накнаду материјалне и нематеријалне штете. Одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева као и о висини накнаде материјалне и нематеријалне штете заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

По члану 403. став 2. ЗПП ревизија је увек дозвољена ако је то посебним законом прописано (тачка 1.), ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака (тачка 2.), ако је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака (тачка 3.).

Смисао правила о дозвољености ревизије код преиначења у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП је да је извршено преиначење на штету ревидента. У овом случају, одлука је преиначена у корист ревидента – туженог, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 255.000,00 динара који износ очигледно не прелази ревизијски цензус од 40.000 евра због чега ревизија није дозвољена.

Није од утицаја ни истицање у ревизији битне повреде из одредбе члана 374. став 2. тачка 4. јер се из ових разлога ревизија не може изјавити сходно одредби члана 407. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа -судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић